

ה"ט 7083/07/22 - פלוני, פלוני נגד אודליה לוי

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 7083-07-22 פלוני נ' לוי

בפני כבוד השופט בכיר יוסף סוהיל

המבקשים 1. פלוני

2. פלוני

נגד

המשיבה אודליה לוי

פסק דין

הבקשה וטענות הצדדים

1. ענייננו בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**").

הבקשה הוגשה בתאריך 5.7.2022 ודין במעמד הצדדים נקבע תחילה לתאריך 7.7.2022, ולאחר מכן נדחה לבקשת המשיבה לתאריך 12.7.2022.

2. המבקש 1 (להלן: "**המבקש**") הינו אביו של המבקש מס' 2, קטין, יליד 2014 (להלן: "**הקטין**").

האירוע נשוא הבקשה התרחש בתאריך 4.7.2022. נטען בבקשה כי עת שהקטין שהה במסגרת קייטנת קיץ במסגרת בית הספר בו מועסקת המשיבה, הקטין הקיא בשעת צהריים, כאשר המשיבה הייתה אחראית עליו. נטען בבקשה כי הקטין הקיא לאחר שהמשיבה גררה אותו בניגוד לרצונו בגרם המדרגות, ולאחר מכן ניסתה להושיבו בכוח על כיסא, ואף שהקטין סירב, המשיבה אחזה בו בכוח בבטנו על מנת להושיבו, דבר שגרם לו לכאב ובכי, וכן הקיא לאחר ששוחרר מאחיזתה של המשיבה.

3. ההתרחשות הנ"ל נודעה למבקש כאשר הגיע בשעת צהריים (בסביבות השעה 15:30) לאסוף את בנו מבית הספר, ועת שהקטין סיפר לו את אשר ארע. נטען עוד בבקשה כי המבקש שב על עקבותיו וביקש לדבר עם המשיבה, אך המשיבה השיבה לו כי טרם הספיקה לעדכן אותו לגבי ההקאה, וסירבה לקבל אותו לשיחה בטענה שהיא עסוקה עם ילדי הצהרון והשעה שעת פיזור הילדים לבתיהם. המבקש הביע נכונות להמתין לה, ככל שיידרש, כדי לשוחח איתה, אך המשיבה סירבה לקבלו.

4. בדיון במעמד צד אחד בתאריך 5.7.2022, הבהיר המבקש, לשאלת ביהמ"ש, כי אכן מדובר במקרה חד פעמי. בית-המשפט לא ראה לנכון ליתן צו זמני במעמד צד אחד.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים שב המבקש על גרסתו, וציין כי הוא נמנע מהבאת בנו, הקטין, להתייצב בביהמ"ש, על מנת לחסוך ממנו את המעמד והחווייה הלא נעימים לו.

5. לשאלת ביהמ"ש, ציין המבקש כי בסמוך לאחר האירוע הוא פנה למשטרה והגיש תלונה, וכי בנו לא נעדר מהצהרון בתקופה מאז האירוע הנ"ל למעט יום אחד, הוא ה-7.7.2022, עת נחקר על ידי חוקר ילדים בעקבות הגשת התלונה.

כן הובהר בדיון כי המשיבה אינה מועסקת כמדריכתו הקבועה של הקטין, וכי ביום האירוע הייתה ממונה עליו רק בשעות הצהרון (מ-13:00 - 16:00) כממלאת מקום עקב היעדרות המדריכה הקבועה.

6. המשיבה העידה בפניי וצינה כי באותו יום עסקה אכן כממלאת מקום, באופן חד-פעמי, והייתה ממונה על קבוצת ילדים, עליה נמנה הקטין, רק בשעות הצהרון של אותו יום. לאחר שהילדים אכלו צהריים, אוכל שמביאים איתם מבתיהם, הועברו ילדי הכיתה לצפייה בסרט בקומה שמעל לקומה בה נמצאת הכיתה, אלא שמסיבה שלא הייתה ברורה למשיבה, הקטין, יחד עם ילד נוסף, סירבו לעלות לצפייה בסרט, ולמשיבה לא הייתה ברירה אלא לנסות לדרבן אותם להגיע לחדר הצפייה בסרט, מאחר ולא יכלה להשאיר אותם לבדם, ללא השגחה, כמו גם שלא יכלה להשאיר את מרבית הכיתה שצפתה בסרט ללא השגחה. לצורך כך, תיארה המשיבה כי אחזה בקטין בידיה מתחת לבית השחי בניסיון להביא אותו לכיתה, ובכך היא מודה כי יכול וטעתה, אם-כי הכחישה כי היא גררה אותו במעלה המדרגות. עקב כך הקטין החל להשתולל, לבעוט ולהכות בידיים. לטענתה, כל הניסיונות שלה להרגיע אותו לא צלחו, ואף פחדה כי יזיק לעצמו. המשיבה ניסתה להרגיע אותו, וכשאמר לה שהוא רוצה ללכת הביתה, הודיעה לו כי היא תתקשר להורים שלו כדי שיקחו אותו הביתה, כפי שהוא ביקש. זאת ועוד, המשיבה טענה כי הציעה לילד לשטוף את פניו, ובדרך לכיוון השירותים על מנת שישטוף את פניו, הקיא בפרוזדור כמויות שלימות של אוכל, והמשיבה נאלצה באותו רגע לנקות את הקיא ולשטוף את הרצפה, כדי למנוע סכנת החלקה מילדים אחרים. היא אומנם התכוונה להתקשר להוריו אך לטענתה ברגעים אלו התחילו הורים של כ-30 ילדים להגיע ולהתקשר אליה ולבקש את ילדיהם להגיע לשער בדרכם הביתה. בהיותה איש הקשר היחיד, הייתה טרודה ועסוקה במענה להורים בשעת פיזור הילדים, ולא יכלה להתקשר להורי הקטין, או אז, התקשר המבקש וביקש את בנו לשער, השיחה הייתה בסביבות השעה 15:30 (והדברים אכן אושרו על ידי המבקש), והמשיבה שלחה את הקטין לכיוון השער.

7. המשיבה מתארת כי המבקש חזר לבית הספר כשהוא נסער מאוד, ושפת הגוף שלו הייתה מאיימת, וביקש לדעת מה קרה עם בנו, אך לטענתה לא יכלה לקיים איתו שיחה, הן בשל התנהגותו והן משום היותה טרודה בשל שעת הפיזור של שאר הילדים.

המשיבה הוסיפה כי למחרת שלחה הודעה מוקלטת לאשתו של המבקש והודיעה לה כי היא יכולה להיפגש איתו בבית הספר ולקיים איתו שיחה בנושא. המבקש אישר זאת, אך השיב כי משעה שהגיש תלונה במשטרה לא יכול היה עוד להרשות לעצמו לדבר עם המשיבה מחשש לשיבוש הליכי חקירה.

8. המבקש תהה בתשובתו לטענות הנ"ל איך יכול להיות שהמשיבה, הנמצאת בחודשי היריון מתקדמים, כפי שהוא רואה, יכלה להרים את בנו השוקל בין 20 - 30 ק"ג מבית השחי במעלה המדרגות. כן תהה המבקש איך יכול להיות שבזמן שחלף מאז האירוע לא יכלה המשיבה להודיע לו טלפונית על אשר ארע. גם כשהתקשר אליה וביקש את בנו לשער, המשיבה לא טרחה לספר לו את אשר ארע, והדברים נודעו לו לאחר שהחל בנסיעה חזרה הביתה יחד עם הקטין, או אז חזר על עקבותיו לבית הספר, כאמור לעיל. לטענת המבקש, כשחזר לבית הספר לא היה נסער כלל וכלל ואף לא התקרב אל המשיבה, ורק הודיע שהוא מוכן להמתין לה עד שתתפנה לשוחח איתו, אך כאמור, היא סירבה לעשות זאת.

הכרעה

9. סעיף 2 לחוק מגדיר הטרדה מאיימת מהי בזו הלשון:

- "(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.
- (ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:
- (1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;
 - (2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;
 - (3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;
 - (4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;
 - (5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.
- (ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

10. אין חולק כי מדובר באירוע חד-פעמי, כן לא הונחה דעתי כלל ועיקר כי המשיבה עלולה לשוב ולחזור על מעשיה כלפי הקטין בדרך כלשהי. די בכך כדי להורות על דחיית הבקשה. בפסיקה ניתן משקל רב לשיקול ה"חזרתיות" של המטריד על מעשה ההטרדה. יסוד ה"חזרתיות" הוא זה שמעניק להתנהגות אופייה הטורדני המיוחד המצדיק מתן הצו לפי החוק. (ראה לדוגמא: ה"ט (רחובות) 63473-07-20 מירי מרדכי נ' אליאור בופקר; ה"ט (רחובות) 31147-09-18 אבי נגר נ' עיריית נס ציונה; ה"ט (קרית) 43373-12-15 אסנת בלס רביב נ' מרדכי לייבל; ה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס; ה"ט (ראשל"צ) 23692-08-20 אירית וידאל נ' חזי משה).

11. אלא שגם לגופו של עניין, לא שוכנעתי כי הקטין נחשף להטרדה מאיימת מצד המשיבה.

המשיבה לא הטרידה את המשיב, לא איימה עליו, ולכל היותר טעתה בהתנהלותה כלפיו, כאשר חינוך, עת שסברה כי על מנת לשמור על כל הילדים תחת עיניה הפקוחות היה עליה לגרום לכך שהקטין יצטרף לקבוצה שצפתה בסרט באותה שעה. לשם כך, ומשלא הצליחה לשכנע את הקטין להגיע לחדר הצפייה מרצונו החופשי, ניסתה לעשות זאת על ידי הרמתו והובלתו לחדר הצפייה. אין ביהמ"ש נזקק להכריע בשאלה אם התנהלות המשיבה הייתה תקינה מנקודת מבט חינוכית, אם לאו, והאם התנהלותה היא אשר גרמה לכך שהקטין הקיא בסמוך לאחר מכן, הגם שיכול והקטין אכן איבד שליטה והשתולל כפי שהמשיבה תיארה זאת, עד כדי כך שהקיא.

למיותר לציין, כי לא כל התנהלות בלתי תקינה מגעת לכדי "הטרדה מאיימת", כהגדרתה בחוק. בל נשכח, כי המשיבה הייתה אמורה לטפל בסיטואציה מסוימת שהתפתחה בין רגע, כשכל מטרתה להביא את כל שלושים הילדים לנגד עיניה כדי שתוכל לפקח עליהם.

11. **לאור המקובץ, מורה אני על דחיית הבקשה.**

בנסיבות, לא ראיתי מקום לחייב בהוצאות.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"ב, 12 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה